

عنوان مقاله:

ارزیابی توان هیدرو کربن زایی شیل و مارنهای بخش میانی سازند داریان در ناحیه دزفول جنوبی، زاگرس، ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه رسوب شناسی کاربردی، دوره 8، شماره 15 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علیرضا رستمی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

محمدحسین آدابی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

عباس صادقی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

سید علی معلمی - مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران، تهران

خلاصه مقاله:

سازند داریان (سن آپسین) با سنگ شناسی بطور عمده آهکی بعنوان سازند مخزنی شناخته میشود. این سازند در منطقه دزفول جنوبی به سه بخش پایینی، میانی (زبانه کژدمی) و بالایی تقسیم میشود. سنگ شناسی بخش میانی شامل لایه های شیل، مارن و میان لایه های آهک رسی می باشد. ارزیابی توان تولید هیدروکربن این بخش برای اولین بار صورت می گیرد. در این مطالعه نتایج آنالیز راک ایول ۶۷ نمونه از لایه های شیلی و مارنی بخش میانی سازند داریان از سه برش سطحی و نه چاه در ناحیه دزفول جنوبی به منظور تعیین نوع کروژن، محتوای TOC و بلوغ حرارتی، مورد بررسی قرار گرفت. براساس نتایج بدست آمده مقادیر TOC بخش میانی داریان از ۰.۲ تا ۲.۵ درصد وزنی با میانگین ۱.۱ درصد وزنی است. نتایج نشان می دهد بخش مرکزی و غربی ناحیه به پنجره نفت زایی رسیده است نمونه های مطالعه شده دارای کروژن تیپ II و III بوده و توان زایش هیدروکربور (پتانسیل متوسط تا عالی) را دارند. بررسی میزان بلوغ حرارتی نمونه ها با توجه به پارامتر Tmax در بخش میانی داریان حاکی از آنست که تقریباً تمامی نمونه ها وارد پنجره نفتی گردیده اند ارزیابی نمونه های مطالعه شده نشان میدهد که توان هیدرو کربن زایی لایه های شیلی و مارنی بخش میانی داریان (زبانه کژدمی) در یک روند از شرق به غرب افزایش می یابد و این بخش بعنوان سنگ منشاء می تواند نقش مهمی در تغذیه هیدروکربنی افق های مخزنی بالاتر داشته باشد.

کلمات کلیدی:

سازند داریان، نوع کروژن، غنای ماده آلی، بلوغ حرارتی، توان هیدروکربن زایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1129223>

